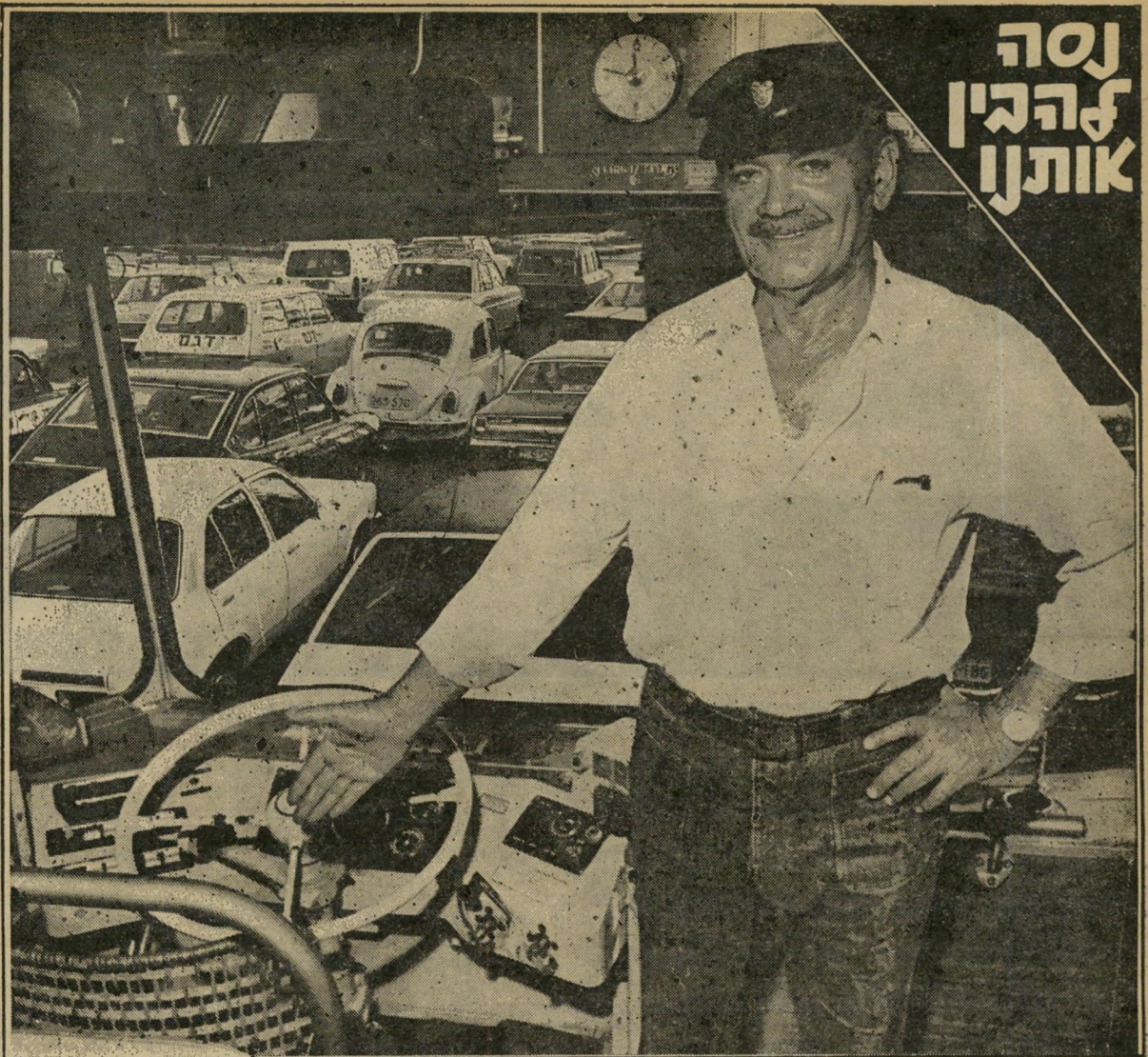

נסה
להבין
אותנו

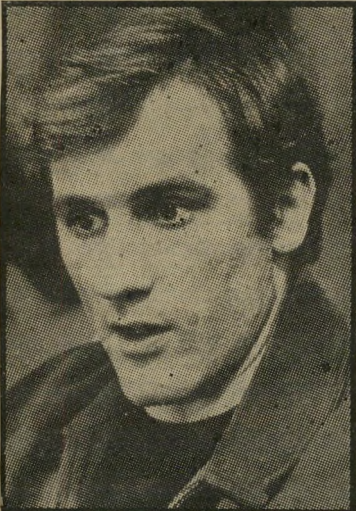
הולנוע

(המשך מעמוד 45)

מצביע, להצדקת דבריו, על הביקורות. דפארדייה, המגזן ציורית מאד שעד גיל 18 צעד על החבל הדק שבין הפירחחות לעבריינות הנוער, השתעשע בשוק-שחור עם חיילי נאט"ו האמריקאים השליט בעזרת אגרופיו המפותחים («בגיל 14 היה מישקלי 63 ק"ג ונראיתי כמתאגרף במישקל קל») סדר זמישמת בתוך חבורת-חרוב שאיתה הנהיג.

ביום בהיר אחד, בגיל 18, בהפצרותיו של ידיד, נסע לפאריס לראות מהו אותו דבר מוזר ששמו "תיאטרון" שעליו שמע בפרובינציה. "את הקולנוע הכרתי הרבה יותר טוב", הוא מודה, "הכנופיה שלי ואני לא החמצנו אף סרט של קאגני או של מיצ'ם, ואחר-כך ניסינו לחקות את התנועות והתבטות שלהם". מספר דפארדייה. התיאטרון היה לגביו דבר שונה, אבל מרתק לא פחות. תוך זמן קצר עבר מקור-סים דראמטיים לסרטים קצרים, משם ל-סדרות טלוויזיה ולכמה הצלחות בימתיות נכבדות (כמו נערה במרק שלי).

נאסר להקרנה. הקאריירה הקולנועית שלו זינקה קדימה בהקדחת הוואלט (כינאי צרפתי סאטירי לאשכים), שבו גילם בדיוק את הדמות שחי בעיירת מולדתו. יחד עם שני חבריו מן התיאטרון, פאטריק דוור ו-מיארימאר, שהיו אלמונים כמותו, נדד על-פני צרפת כולה, והטיל את מרותו על החוק והסדר בגירסה ריאליסטית יותר של התפוז המכני המראה מה קורה כאשר צעירים שאין להם בחיים דבר לבד מ-הנאות ריגעיות נתקלים בבורגנות המאורי-גנת המרובעת. הסרט נאסר להקרנה בר-ישראל עד היום, אולי משום שיש מי ש-סבור כי בעיות כאלה יש רק בצרפת (התבונה של הצנזורה שלנו מוכרת ברבים).

ז'ראר דפארדייה
שחקן בחצי-חינם

מאז הופיע דפארדייה בכל סוגי התפקידים האפשריים. הוא היה הדמות הבולטת בסרט האירופי היותר שהופק אי-פעם, 1900 של ברנארדו ברטולוצ'י, שם גילם בן-איכרים איטלקי שאיגו מניח לידידות האישיית בינו לבין הוירש של בעל-הקרקעות לטשטש את ההבדל המעמדי ביניהם. **כוכב אמיתי.** הוא היה הגבר שסירס את עצמו בהאשה האחרונה, סירטו של בימאייה-שערוריות מארקו פריי (הדוליה ה-גדולה) סרט שבו גבר מוותר על גבריותו אחרי שרעייתו נוטשת אותו. גם סרט זה נאסר, כמובן, על-ידי הצנזורה הישראלית. בין תפקידיו החשובים האחרים יש לציין את מייצג דור ההמשך בסירטו של קלוד סטה ונטן, פרנסואז, פול והאחרים ואת הגנב שבא והתאהב של קלוד גורטה. בקיצור, אם יש כוכב-קולנוע אמיתי בדרך הצעיר בצרפת, הרי זה דפארדייה. אבל הוא אינו שבע-רצון ממעמדו. הוא מסיים עתה את סירטו החדש של פריי, חלום הקופים ואחר-כך הוא מתכוון לשוב אל הבמה, כדי לחוש את המגע עם הקהל, וכדרכו בקודש, גם בשובר אל הבמה עומד דפארדייה לנהוג בצורה שונה מכל האחרים. כוכב גדול כמותו יכול להופיע בכל תיאטרון שבו יתפוז. אלא שהוא הפך דווקא בתיאטרון-שפונות מחוץ לפאריס, בר-נאנטר. אם כבר לעבוד בשביל ההנאה ו-הכבוד, כיצד לפחות להיות חופשי מלחצי התיאטרון המיסחרי.

שב חמש דקות במקומי...

שב חמש דקות במקומי, ותראה אם אפשר לנסוע בתנועה ה"מטורפת" בעיר הזו... שב חמש דקות במקומי, ותראה באיזה תנאים אני עובד... הבן נא את מצבי.

תודה.

בהוצאת "עיון" הופיע לראשונה בעברית ספר הלימוד

יסודות הפילוסופיה המארקסיסטית

חלק א': המטריאליזם הדיאלקטי

מאת הפילוסוף הסובייטי ויקטור אפנסייב

בספר - 158 עמודים, המחיר - 30 ל"י

להשיג בירושלים - אצל: ספרי אריאל, אגריפס 10; סוכנות תמיר, בנייהודה 2; חנות הספרים, בנין המינהלה, האוניברסיטה העברית; בתל-אביב - אצל א' כהן, דיזנגוף 127; וכן תמורת שיק או המחאה דואר על סך 30 ל"י לפקודת "עיון", ת"ד 26205, תל-אביב.

ארומור

צפוי דלתות וקירות

מורלה

הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

רובקס

המתנה שבהישג ידך